

2. Wydział Chemiczny,
3. Wydział Elektryczny,
4. Wydział Górniczy,
5. Wydział Mechaniczny".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: H. Golański

382

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 4 października 1963 r.

dotyczące zmiany zarządzenia w sprawie ustalenia wykazu wydziałów szkół wyższych, podlegających nadzorowi Ministra Szkolnictwa Wyższego, które uprawnione zostały na czas oznaczony do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) oraz §§ 3, 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1959 r. w sprawie warunków uprawniających szkoły wyższe, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytucje istniejące poza szkołami wyższymi do nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 35, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 24 maja 1962 r. w sprawie ustalenia wykazu wydziałów szkół wyższych podlegających nadzorowi Ministra Szkolnictwa Wyższego, które uprawnione zostały na czas oznaczony do nadawania stopni naukowych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 47, poz. 224 i z 1963 r. Nr 10, poz. 55 oraz Nr 46, poz. 228), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 1 zawierającym wykaz wydziałów szkół wyższych, które uprawnione zostały na czas oznaczony do nadawania stopnia naukowego doktora, po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Wydział Inżynierii Budowlanej w Politechnice Warszawskiej — doktora nauk matematyczno-fizycznych z zakresu matematyki.”,
- 2) w załączniku nr 2 zawierającym wykaz wydziałów szkół wyższych, które uprawnione zostały na czas oznaczony do nadawania stopnia naukowego docenta, po ust. 15 dodaje się ust. 16 w brzmieniu:
„16. Wydział Inżynierii Budowlanej w Politechnice Warszawskiej — z zakresu matematyki.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: H. Golański

383

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 października 1963 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania dodatkowego wynagrodzenia lekarzom zakładów leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia oraz szczegółowych zadań tych lekarzy.

Na podstawie § 4 ust. 2 i § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1963 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia (Dz. U. Nr 26, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatkowe wynagrodzenie może być przyznane lekarzowi zatrudnionemu w wymiarze co najmniej pełnego etatu:

- 1) w przychodni przyzakładowej przy zakładzie pracy:
 - a) przemysłowym lub budownictwa albo
 - b) innym, jeżeli przy pracy w nim występują czynniki uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia,
- 2) w przychodni międzyzakładowej sprawującej opiekę nad zakładami pracy określonymi w pkt 1,
- 3) w obwodowej przychodni przemysłowej (górnictwej) lub w poradni higieny pracy,
- 4) w wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni lub poradni przemysłowej.

2. Wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), na wniosek zainteresowanego zakładu pracy w porozumieniu z oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora sanitarnego i starszego technicznego inspektora pracy przy wojewódzkiej komisji związków zawodowych ustala, czy dany zakład pracy może być zaliczony do zakładów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b).

3. Lekarzowi zatrudnionemu w przychodni międzyzakładowej może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli:

- 1) przychodnia ta obejmuje opieką przemysłowe i budowlane zakłady pracy oraz inne, które uznane zostały w trybie ustalonym w ust. 2 za takie, w których przy pracy występują czynniki uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia,
- 2) lekarz wykonuje w stosunku do wszystkich załóg i zakładów pracy objętych opieką przychodni obowiązki określone w § 4.

§ 2. 1. Dodatkowe wynagrodzenie może być również przyznane lekarzowi specjalistcie zatrudnionemu w wymiarze co najmniej 5 godzin dziennie w poradni specjalistycznej zakładu określonego w § 1 ust. 1, jeżeli wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzi, że stan sanitarny i stan zatrudnienia w zakładzie lub zakładach pracy nie uzasadnia potrzeby zatrudnienia lekarza na pełnym etacie.

2. Lekarzowi specjalistcie zatrudnionemu w dwóch miejscach pracy określonych w § 1 ust. 1 może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli łączny wymiar jego zatrudnienia wynosi co najmniej pełny etat.

§ 3. Zadania lekarzy zatrudnionych w zakładach, o których mowa w § 1 ust. 1, określają regulaminy pracy tych zakładów, ustalone na podstawie regulaminów ramowych nadanych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 4. Do zadań lekarzy zatrudnionych w zakładach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1—3 należy w szczególności:

- 1) dokonywanie systematycznych kontroli stanu sanitarnego oraz warunków higieny pracy i zgłaszanie stosownych wniosków do kierownictwa zakładu pracy,

- 2) przeprowadzanie profilaktycznych badań lekarskich załogi, w szczególności wstępnych i okresowych, w myśl obowiązujących przepisów,
- 3) prowadzenie czynnego poradnictwa,
- 4) analizowanie co kwartał przyczyn zachorowalności ogólnej i zawodowej, wypadkowości i absencji chorobowej oraz opracowywanie na podstawie wyników badań odpowiednich wniosków zapobiegawczych dotyczących stanu zdrowia załogi,
- 5) analizowanie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy, wystawianych członkom załogi przez zakłady lecznicze działające poza zakładem pracy, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości — nawiązywanie kontaktu z właściwym organem służby zdrowia,
- 6) współpraca z administracją zakładu pracy i radą zakładową w zakresie poprawy stanu sanitarnego w zakładzie pracy, a w szczególności w zakresie realizacji zarządzeń organów państwowej inspekcji sanitarnej i technicznej inspekcji pracy,
- 7) szerzenie oświaty sanitarnej wśród członków załóg,
- 8) należyte prowadzenie dokumentacji (lekarz specjalista — w swej specjalności).

§ 5. Do zadań lekarzy zatrudnionych w wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) przychodniach lub poradniach przemysłowych należy w szczególności:

- 1) opracowywanie metodyki działalności przychodni przyzakładowych i międzyzakładowych ze szczególnym uwzględnieniem działalności profilaktycznej,
- 2) wykonywanie systematycznego nadzoru oraz kontroli działalności zakładów leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia i poradni higieny pracy,
- 3) analizowanie zachorowalności, chorobowości, wypadkowości i absencji chorobowej w zakładach pracy na obszarze województwa (miasta wyłączonego z województwa) i wysuwanie odpowiednich wniosków zapobiegawczych,
- 4) prowadzenie szkolenia i instruktażu personelu fachowego, szczególnie w zakresie działalności profilaktycznej,
- 5) współpraca z organami związków zawodowych, administracją zakładów pracy i ich jednostkami nadrzędnymi oraz oddziałami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — w zakresie usprawnienia leczenia przemysłowego i walki o poprawę stanu zdrowotności załóg oraz obniżenie absencji chorobowej.

§ 6. 1. Dodatkowe wynagrodzenie przyznaje i określa jego wysokość — na wniosek bezpośredniego fachowego przełożonego — kierownik właściwego wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych.

2. Dodatkowe wynagrodzenie przyznaje się z góry na okres nie dłuższy niż jeden rok, w każdym jednak przypadku najwyżej do końca roku kalendarzowego.

§ 7. Wniosek o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia powinien określać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania lekarza,
- 2) zakład leczniczo-zapobiegawczy przemysłowej służby zdrowia, w którym lekarz jest zatrudniony, dzienny wymiar zatrudnienia i zajmowane w tym zakładzie stanowisko,
- 3) liczbę robotników i liczbę pracowników umysłowych oraz rodzaj produkcji zakładów pracy objętych opieką zakładu leczniczo-zapobiegawczego, jeśli chodzi o lekarza zatrudnionego w przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej bądź w poradni higieny pracy,
- 4) staż pracy, zawodowej lekarza, w tym w zakładach

leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia,

- 5) specjalność lekarza i posiadany stopień specjalisty,
- 6) dane co do rodzaju i wymiaru zatrudnienia lekarza poza zakładem leczniczo-zapobiegawczym przemysłowej służby zdrowia,
- 7) proponowaną stawkę dodatkowego wynagrodzenia wraz z uzasadnieniem.

§ 8. 1. Dodatkowe wynagrodzenie może być cofnięte lub obniżone w granicach od 30 do 60% na okres jednego kwartału lub do końca roku kalendarzowego, jeżeli stwierdzono, że lekarz nie wykonuje należycie obowiązków określonych w § 4 lub § 5, a zwłaszcza że niewłaściwa praca lub postawa lekarza była przyczyną przekroczenia kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe.

2. O cofnięciu lub obniżeniu dodatkowego wynagrodzenia decyduje kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych na podstawie oceny działalności danego lekarza bądź po zbadaniu zasadności wysuniętych względem niego zarzutów, a w razie przekroczenia przez zakład pracy kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe — po zbadaniu zasadności wniosku zakładu pracy o cofnięcie lub obniżenie tego wynagrodzenia oraz opinii zakładu pracy o przyczynach przekroczenia limitu i o działalności przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej.

§ 9. 1. Z wnioskiem o obniżenie lub cofnięcie dodatkowego wynagrodzenia może wystąpić:

- 1) kierownik wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni lub poradni przemysłowej,
- 2) właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 3) kierownictwo zakładu pracy lub rada zakładowa.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy wskazać okres, na jaki dodatkowe wynagrodzenie ma być cofnięte albo też obniżone i w jakiej wysokości. Wniosek powinien być wyczerpująco uzasadniony.

§ 10. 1. W razie przekroczenia kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe zakład pracy jest obowiązany przesłać właściwemu oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz z kwartalnym sprawozdaniem o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe wyczerpująco uzasadniony wniosek co do wypłacenia, cofnięcia lub obniżenia lekarzowi dodatkowego wynagrodzenia oraz opinię o przyczynach przekroczenia limitu i o działalności przychodni przyzakładowej.

2. Zakład pracy jest zwolniony od obowiązku przesłania wniosku określonego w ust. 1, jeżeli przekroczenie kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe nastąpiło wskutek:

- 1) zachorowań lub odosobnienia pracowników z powodu choroby zakaźnej o przebiegu epidemicznym,
- 2) wypadków przy pracy spowodowanych awarią,
- 3) wystąpienia masowych zatruc przemysłowych lub pokarmowych albo
- 4) nasilenia zachorowań w związku z warunkami klimatycznymi, które spowodowały wzrost zachorowań w skali całego kraju.

§ 11. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się kwartalnie po upływie 10 dni od terminu wyznaczonego dla zakładów pracy do złożenia kwartalnego sprawozdania o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe.

§ 12. 1. W razie wniesienia wniosku o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia wstrzymuje się wypłatę dodatkowego wynagrodzenia do czasu zbadania zasadności wniosku, co powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od dnia jego złożenia.

2. Badanie zasadności wniosku o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia powinien przeprowadzić wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przy udziale przedstawicieli oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

§ 13. 1. Lekarzom zatrudnionym co najmniej w wymiarze pełnego etatu może być przyznane kwartalnie dodatkowe wynagrodzenie w wysokości określonej w załączniku do zarządzenia, w zależności od posiadanej specjalizacji, jej stopnia i rodzaju oraz stażu pracy w przemysłowej służbie zdrowia.

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych specyfiką terenu lub innymi okolicznościami dodatkowe wynagrodzenie może być za zgodą Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznane w grupie wyższej, niż to wynika z tabeli.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym od pełnego etatu dodatkowe wynagrodzenie zmniejsza się proporcjonalnie.

4. Do stażu pracy w przemysłowej służbie zdrowia zalicza się:

- 1) okresy zatrudnienia:
 - a) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych wymienionych w § 1 ust. 1,
 - b) w Instytutach: Medycyny Pracy i Higieny Wsi, Medycyny Pracy, Medycyny Morskiej,
 - c) w Centralnym Ośrodku Badawczym Kolejowej Służby Zdrowia,
 - d) w klinikach chorób zawodowych akademii medycznych,
 - e) w oddziałach chorób zawodowych szpitali,
 - f) w działach (oddziałach) higieny pracy stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz
- 2) okres specjalizacji w dziedzinie chorób wewnętrznych lub medycyny kolejowej, nie więcej jednak niż 3 lata.

§ 14. Zmiana wysokości dodatkowego wynagrodzenia przed upływem okresu, na który zostało ono przyznane, mo-

że nastąpić tylko w razie zajścia okoliczności uzasadniających przyznanie wyższej stawki dodatkowego wynagrodzenia albo w razie jego obniżenia lub cofnięcia w trybie przewidzianym w §§ 8—10.

§ 15. 1. Dodatkowe wynagrodzenie może być przyznane lekarzom jedynie w granicach ustalonego na rok kalendarzowy funduszu dla danego województwa (miasta wyłączonego z województwa).

2. Limit funduszu na dodatkowe wynagrodzenie określa dla poszczególnych województw (miast wyłączonych z województw) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 16. Lekarz zachowuje prawo do przyznanego mu dodatkowego wynagrodzenia w okresie:

- 1) uzasadnionej nieobecności w pracy, przez okres trwania stosunku pracy, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące,
- 2) skierowania na szkolenie w zakresie medycyny przemysłowej, nie dłużej niż przez 3 miesiące w roku oraz
- 3) odbywania stażu specjalizacyjnego w zakresie medycyny przemysłowej, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy w roku.

§ 17. W sprawach dotyczących dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach przemysłowych, których pracownicy korzystają ze świadczeń kolejowej służby zdrowia, kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej wykonuje uprawnienia wynikające z przepisów zarządzenia w porozumieniu z naczelnikiem zarządu służby zdrowia okręgowej dyrekcji kolei państwowych.

§ 18. W okresie do dnia 31 grudnia 1964 r. dodatkowe wynagrodzenie może być przyznane lekarzom, którzy nie są specjalistami, jeżeli zatrudnieni są w zakładach określonych w § 1 ust. 1 w wymiarze co najmniej 5 godzin dziennie, przy zachowaniu innych warunków określonych w § 2 ust. 1.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1963 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 października 1963 r. (poz. 383).

TABELA DODATKOWEGO WYNAGRODZENIA

Lp.	Kwalifikacje lekarza	Staż pracy w przemysłowej służbie zdrowia		
		do 2 lat złotych	od 2 do 5 lat złotych	powyżej 5 lat złotych
1	Nie będący specjalistą	1.500—2.500	1.500—3.500	2.000—4.000
2	Specjalista I stopnia w dziedzinie medycyny przemysłowej	x	2.000—4.500	2.500—5.500
3	Specjalista II stopnia w dziedzinie medycyny przemysłowej	x	x	3.000—6.000
4	Specjalista I stopnia w innej dziedzinie medycyny	1.500—3.000	2.000—4.000	2.500—5.000
5	Specjalista II stopnia w innej dziedzinie medycyny	2.000—3.500	2.500—4.500	3.000—5.500

1. Za równorzędną ze specjalizacją w dziedzinie medycyny przemysłowej uważa się specjalizację w dziedzinach: higieny pracy, medycyny kolejowej, chorób zawodowych oraz higieny wojskowej.

2. Specjaliście w innej dziedzinie medycyny przysługuje dodatkowe wynagrodzenie według stawki przewidzianej dla specjalisty, jeżeli jest zatrudniony w poradni odpowiedniej specjalności.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.